

bröllopstal.se

Kära Matilda,
kära Erik,
kära vänner och familj,

tack för att jag får stå här i dag
och säga något om två människor som betyder så mycket för mig.

Erik, du är min son.
Du har alltid gått dina egna vägar, men aldrig ensam.
Du har burit med dig människor, lyssnat, funnits där.
Och när du mötte Matilda blev det tydligt att du hittat någon som gick bredvid
dig i samma takt,
med samma riktning,
med samma lugna styrka.

Matilda, första gången vi sågs tänkte jag:
här är någon som ser världen skarpt – och samtidigt varmt.
Du har en blick som går rakt in i sakernas kärna,
men stannar kvar där människan bor.
Det är en sällsynt kombination.
Och det märks på hur du talar till oss, hur du tar ansvar,
hur du möter Erik.

Ni möttes under nollningen på Chalmers.
Labbpartners.
Det låter kanske tekniskt.
Men det är ett fint ord: partner.
Någon man står axel mot axel med, delar uppgiften,
bär resultatet tillsammans – och skrattar åt misstagen.
För mig var det där början:

inte av ett experiment, [Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se](https://www.brollopstal.se)
utan av ett livsprojekt.

Sedan dess har ni tagit era steg, ett i taget, och alltid framåt.

Sommarlov i Bohuslän – havet, vinden, saltet i huden.

Ni som seglar vet hur tydligt det blir där ute vem man är för varandra:

vem som tar rodret i byarna,

vem som ropar “nu!” när seglet ska skotas hem,

vem som håller lugnet när vågorna bygger.

När jag tänker på er ser jag just det:

ett samspel som inte låter som någonting märkvärdigt,

för att det fungerar så stilla,

men som i själva verket är allt.

Första gemensamma lägenheten i Majorna.

Det doftade av kaffe och nystekt bröd, och väggarna fylldes av vänner.

Matlådor i kylan,

filmkvällar på golvet med filt och för mycket te,

små lösningar som gjorde vardagen enkel.

Ni fixade, ni skapade, ni delade.

Jag minns hur ni pratade om en hylla ni byggt tillsammans,

och det var så tydligt att det inte bara handlade om en möbel.

Det var en hållning:

vi löser det här, vi bygger något, vi gör det tillsammans.

Utbytesåret i Zürich.

Nytt språk, nya gator, nya rutiner.

Det är lätt att tro att kärlek är sommar och segel och långa kvällar,

men kärlek är också att hitta mataffären i ett främmande kvarter,

att lära sig busslinjer,

att kunna skratta åt fel station och fel hållplats,

och komma fram ändå.

Ni kom hem från den tiden ännu mer er själva.

Det syntes i er blick mot varandra.

Den blev djupare. [Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se](#)
En sorts stilla förvisning.

Och så förlovningen vid Ramberget i solnedgång.
Göteborg när det lägger sig i guld över taken är svårt att slå.
Jag föreställer mig tystnaden där uppe, vinden från älven,
orden som blir mindre än det ni redan vet,
och ändå större för att de uttalas.
Det ögonblicket bär jag med mig, även om jag inte var där.
Det har lagt sig i familjehistorien.

Erik, du har alltid varit en kreativ problemlösare.
Som liten skruvade du isär för att förstå – och som vuxen bygger du ihop för att hjälpa.
Du är lojal, omtänksam, envis på det där fina sättet där envisheten betyder att man inte ger upp om människor.
Matilda, din analytiska skärpa gör dig orädd inför komplexitet.
Du vågar tänka färdigt.
Men mitt i allt det kloka bor en värme som gör att det kloka landar mjukt.
Ni två tillsammans blir inte bara dubbelt så starka;
ni blir mer precisa, mer generösa, mer lyhörda.

Ni seglar.
Ni bakar surdegsbröd.
Det är två aktiviteter som kräver tålmod,
känsla för tid,
uppmärksamhet på små förändringar.
Man väntar på rätt vind, man väntar på att degen ska resa sig.
Man rör sig med naturen och med kemin,
inte mot dem.
Jag tycker det säger något om er.
Ni forcerar inte livet.
Ni lyssnar.
Och ni vågar göra om när det behövs.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Ni volontärarbetar på makerspace.

Det tycker jag särskilt mycket om.

Att kunna något och vilja dela det vidare.

Att se glädjen när en lösning fungerar, inte bara för en själv utan för någon annan.

Det är också kärlek:

att ge av sin tid och sin kunskap, utan att räkna.

Och så era filmkvällar med vänner.

Det där enkla – att samlas, skratta, diskutera eftertexter – det bygger ett hem.

Inte bara där man bor, utan där man hör ihop.

I vår familj har vi en tradition att läsa Tranströmer vid stora stunder.

Han påminner oss om att det stilla och det starka ofta är samma sak,

att det finns platser i livet där man ser klarare,

gläntor där ljuset faller rakt.

När jag tänker på er tänker jag på just en sån glänta.

Inte som något högtidligt och fjärran,

utan som den där stunden när man lyfter blicken och märker:

Här är vi. Det är nu. Det är på riktigt.

Ni har hittat fram till den platsen tillsammans.

Och Matilda,

jag vill säga det så tydligt som möjligt:

varmt välkommen in i vår familj.

Inte som gäst, utan som någon vi redan räknar med,

som vi lutar oss mot,

som vi kommer att skratta, fira, sörja och leva med.

Du är hemma här.

Det vet jag.

Erik,

jag har lärt mig av dig att mod inte alltid låter högt.

Ibland låter det bara som ett lugnt "jag fixar det".

Att bli make är inte att bli någon annan.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

det är att bli mer omsorgsfullt sig själv tillsammans med någon.

Jag ser hur du bär det.

Jag är stolt över dig.

Och till er båda vill jag säga detta,

från en som gått några fler varv runt solen:

- Håll vardagen dyrbar. Den är större än festdagarna, för den kommer oftare.
- Prata innan det skaver, och lyssna längre än det känns bekvämt.
- Behåll er nyfikenhet. På världen, ja, men framför allt på varandra.
- Se till att det alltid finns något ni väntar på: en seglats, en ny film, ett nytt bröd i ugnen, en resa, en söndag utan planer.
- Och när stormen kommer – för det gör den i alla liv – sätt rev i seglen, men släpp inte taget om varandras händer.

Ni har redan visat att ni kan det.

Från ett laboratoriebord på Chalmers till en hyresrätt i Majorna,

från Zürichs spårvagnar till Bohusläns klippor,

från en solnedgång vid Ramberget till den här dagen.

Steg för steg, blick mot blick, hand i hand.

Jag önskar er inte ett liv utan bekymmer.

Jag önskar er ett liv där ni alltid hittar tillbaka till det som bär.

Till skrattet i köket när limpan spricker fel men smakar rätt.

Till tystnaden på däck när vinden vänder och ni vänder med.

Till vänskapens röster i vardagsrummet.

Till det där självklara "vi" som ni byggt, som man kan vila i.

Matilda och Erik,

tack för att ni påminner oss om varför vi är här:

för att kärlek är arbete och glädje,

hantverk och äventyr,

enkelt och stort på samma gång.

Ni gör det tydligt.

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se

Jag skulle kunna sluta med Tranströmers ord,
men i kväll nöjer jag mig med en bild:

Gläntan finns.

Ni har funnit den.

Vår uppgift - vi som älskar er - är att hålla stigarna öppna dit,
så att ni alltid hittar tillbaka,
oavsett väder.

Med den önskan,
och med all min kärlek till er båda,
vill jag säga:

Grattis till ert äktenskap.

Må era dagar bli långa,
er vänskap djup,
och er kärlek trygg nog att vara modig.

Detta tal skapades med brollopstal.se. Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på brollopstal.se

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se